

Med ett högt rop slutade Jesus att andas

Jesu Kristi död förändrar allt och kanske kan den här dagen bidra till förståelsen av det obegripliga. Denna predikan vill först ge en allmän bakgrund till offerkulten, sedan säga något om hur Israels barn fick del offerkulten och vad det ledde till. Kanske kan vi sedan något bättre förstå vad som händer när Jesus dör på Golgata kors och vad det kan betyda för oss idag.

En allmän bakgrund till offerkulten

Människan skapades till gemenskap med Gud, en gemenskap som tyvärr har gått sönder. Människan lever i slutet självtilräcklighet. Hon avvisar Gud och lever sitt liv för sin egen skull. Men att leva i konflikt med Gud själv innebär att leva under ständigt dödshot. Det är att leva med ett existentiellt problem som ropar på sin lösning. Människan behöver försonas med Gud. Detta är den existentiellt grundläggande frågan och den bearbetas inom alla religioner med hjälp av offer, om än på olika sätt, ofta blodiga offer som till exempel inom hinduismen.

Det bibliska begreppet för soning har osäker bakgrund. Det kan komma från det assyrisk-babyloniska ordet *kuppurur* som betyder utplåna eller rensa bort. Där betraktades blodet som ett reningsmedel. Eller det kan komma från arabiskans *kafara* som betyder dölja, täcka över eller skylla. Det spelar inte särskilt stor roll eftersom det för oss intressanta är vad Skriften fyller det med för innehåll. Vad säger Israels Gud?

Hur Israels barn fick del av offerkulten

Israels Gud hjälper och instruerar folket hur det ska göra, 3 Mos 1. Den offertanke vi läser om i Skriften kommer från Herren själv. Gud ger de blodiga offren en mening. Vi förstår detta redan när vi läser om Israels barns uttåg ut ur Egypten. Det slaktade Lammets blod skyddade dem från den dödsängel som gick fram genom Egypten. Vi förstår vidare vid läsning av särskilt 3 Mos att människornas skuld förs över på offren. Det är därför de kallas och är offer, oskyldigt får de bära skuld.

Längre fram i det gamla Israels historia ser vi att profeterna vänder sig mot offerkulten därför att den blivit slentrianmässig. Profeter som Jesaja, Mika eller Hosea förkastar offerväsendet och säger att Gud inte har behag till dem. Det offer som behagar Gud är ett förkrossat hjärta, ett hjärta som vänder sig till Herren, hans nåd och barmhärtighet. Avståndet mellan Israels barn och Guds goda vilja ökar och blir till en avgrund. Var och en ville gå sin egen väg, skriver profeten Jesaja. Men det finns en helig rest som väntar på Guds ingripande. Det finns en önskan om att Gud själv en gång för alla ska lösa det till synes olösliga problemet. Drömmen om ett slut på lidande och ondska, ett borttagande av skulden, alltings återupprättelse, den nya skapelsen. Bara Gud själv kan åstadkomma något sådant. Och det är här som Guds Messias, Jesus från Nasaret, hans lidande, död och uppståndelse kommer in i bilden. Där på korset stiftar Gud slutlig frid. Jesus Kristus är försoningen för våra synder, inte bara för våra utan för hela världens samlade skuld. Här ges den fullkomliga förlåtelsen och här får vi på nytt tillträde till Gud själv.

Jesu död på Golgata

Paulus lägger ut texten i sina brev. Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, skriver han i 2 Kor 5:19. Tillsammans åstadkommer Fadern och Sonen den försoning som räcker för alla människor. Människan hade satt sig i Guds ställe och så blev synden verklig. Idag vänds allt upp och ned då Gud sätter sig i människornas ställe och försoningen blir

verklig. Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Ingen annan hade kunnat göra vad Gud gjorde genom Jesus Kristus.

Detta är den grund som har lagts en gång för alla för oss människor. Och någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, skriver Paulus. Det är på den grunden som Gud förlåter oss alla våra synder. När vi är i Jesus Kristus är vi i Gud. I honom är allt det gamla förgånget och något alldeles nytt har kommit. Vi kan visserligen fortfarande synda, men vi tillräknas inte längre några synder eftersom vi är korsfäst med Honom, vi är ”i honom” försonade med Gud.

Vad det kan betyda för oss idag

När Paulus talar om försoning mellan Gud och människa står verbet försona alltid i aktivum när det beskriver Guds handlande och i passivum när det beskriver människornas handlande. Gud försonar och vi försonas.

Det finns ett då och ett nu i all kristen tro.

Tidigare levde vi utan Gud och utan hopp. Tidigare gick vi mot döden, men efter att vi har försonats med Gud går vi till livet. Låt er försonas med Gud. Det betyder att vi kan leva våra liv fullt försonade med Gud, utan rädsla för straff.